

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В СФЕРІ ПРЕВЕНЦІЇ ТА ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ

Список використаних джерел:

1. Про Національну поліцію: Закон України від 02 липня 2014 року. Відомості Верховної Ради України 2015, №40-41, ст.379.
2. Князєв С.В Діяльність Національної поліції к сфері запобігання і протидії корупції: матеріали IV міжнародної науково-практичної конференції «Розвиток української держави в умовах активізації євроінтеграційних процесів» - К.,15.04.2019

Гнесь О.Р.,курсант 2-го курсу ННІ № 3 НАВС
Науковий керівник: кандидат юридичних наук
доцент кафедри публічного управління та
адміністрування НАВС, **Волох О.К.**

ПИТАННЯ ОБРОБКИ БІОМЕТРИЧНИХ ДАНИХ

Закон України від 20.11.2012 р. № 5492-VI «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус» [1]порушує норми Закону України від 01.06.2010 р. № 2297-VI «Про захист персональних даних» – рамкового закону у сфері захисту персональних даних [2].

Згідно частини третьої статті 6 Закону України № 2297-VI склад та зміст персональних даних мають бути відповідними, адекватними та ненадмірними стосовно визначеної мети їх обробки. У зв'язку із цим слід зазначити, що відповідно до частини 2 статті 4 Закону № 5492-VI визначені цим Законом уповноважені суб'єкти для обліку даних ведуть відомчі інформаційні системи (ВІС).

Реєстр, згідно частини п'ятої статті 7 Закону № 5492-VI, містить інформацію з ВІС уповноважених суб'єктів, якими є зокрема органи виконавчої влади, інші державні органи, органи місцевого самоврядування (п. 3 ч. 1 ст. 2), а також МВС України (п. 8 ч. 1 ст. 2).

Таким чином, відповідно до Закону № 5492-VI усі зазначені суб'єкти зобов'язані надсилати до Реєстру інформацію, що містить персональні дані громадян України, іноземців та осіб без громадянства, зі своїх ВІС.

Окрім інших персональних даних з ВІС до Реєстру мають вноситися такі «чутливі» персональні дані, як біометричні дані (зокрема, відцифровані відбитки пальців рук особи).

Законом № 5492-VI передбачено, що відцифровані відбитки пальців рук особи після внесення до безконтактного електронного носія та видачі документа особі вилучаються з Реєстру та знищуються (абз. 2 ч. 7 ст. 7). Але тією самою статтею закріплено, що Порядок отримання, вилучення з Реєстру та знищення відцифрованих відбитків пальців рук встановлює Кабінет Міністрів України. Чинний Порядок, затверджений постановою уряду від 26.11.2014 р. № 669 (в редакції постанови КМ України від 18.08.2017 р. № 628) передбачає таке:

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В СФЕРІ ПРЕВЕНЦІЇ ТА ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ

«3. До Реєстру вносяться відцифровані відбитки вказівних пальців рук особи ...

5. Отримання відцифрованих відбитків пальців рук особи здійснюється шляхом сканування за допомогою спеціального обладнання, яке входить до складу засобів Реєстру уповноважених суб'єктів.

6. Після сканування відцифровані відбитки пальців рук особи засобами Реєстру уповноважених суб'єктів передаються до відповідного вузла відомчої інформаційної системи уповноваженого суб'єкта та Головного обчислювального центру Реєстр.

8. Про факт видачі документа в Реєстрі робиться відповідна відмітка. Після проставлення відмітки відцифровані відбитки пальців рук вилучаються та знищуються з відомчої інформаційної системи уповноваженого суб'єкта з інформуванням про це Головного обчислювального центру Реєстру, який вилучає та знищує такі відбитки з Реєстру.

9. Уповноважені посадові особи Державного центру персоналізації документів, Головного обчислювального центру Реєстру та уповноважених суб'єктів складають електронні акти вилучення відповідно з Державного центру персоналізації документів, Реєстру та відомчих інформаційних систем уповноважених суб'єктів, а також електронні акти знищення відцифрованих відбитків пальців рук особи.

11. Після вилучення та знищення відцифрованих відбитків пальців рук особи в Реєстрі зберігаються їх шаблони, які використовуються з метою ідентифікації особи для оформлення, видачі, обміну передбачених Законом України «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус» документів»[3].

На перший погляд, аналіз наведених вище норм Порядку свідчить про те, що з Реєстру зазначені відбитки вилучаються та знищуються, а зберігаються в Реєстрі тільки їх шаблони.

Але, по-перше, згідно статті 5 Закону № 5492-VI Реєстр є функціонально єдиною системою, що складається з головного та резервного обчислювальних центрів і вузлів уповноважених суб'єктів. По-друге, за змістом частини п'ятої статті 6 резервний обчислювальний центр забезпечує надійність збереження інформації центральної бази даних Реєстру шляхом дублювання інформації.

Однак, ні в Законі, ні в Порядку не закріплено, що відцифровані відбитки пальців рук вилучаються з подальшим знищенням із резервного обчислювального центру.

Отже, Закон № 5492 допускає, за замовчанням, можливість зберігання біометричних даних у резервному обчислювальному центрі Реєстру.

Список використаних джерел:

1. Закон України від 20.11.2012 р. № 5492-VI «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство

України, посвідчують особу чи її спеціальний статус» // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.rada.gov.ua>

2. Закон України від 01.06.2010 р. № 2297-VI «Про захист персональних даних» // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.rada.gov.ua>

3. Постанова Кабінету Міністрів України від 26.11.2014 р. № 669 «Про затвердження Порядку отримання, вилучення з Єдиного державного демографічного реєстру та знищення відцифрованих відбитків пальців рук особи» // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua>

Гречка В.П., курсант 2-го курсу ННІ № 3 НАВС
Науковий керівник: кандидат юридичних наук
доцент кафедри публічного управління та
адміністрування НАВС, **Волох О.К.**

ЗАСТОСУВАННЯ В АДМІНІСТРАТИВНОМУ СУДОЧИНСТВІ УКРАЇНИ ПРИНЦИПУ ВЕРХОВЕНСТВА ПРАВА

Як визначено частиною 2 статті 6 Конституції України, органи судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України.

Згідно ч. 1 ст. 129 Конституції України суддя, здійснюючи правосуддя, є незалежним та керується верховенством права.

Однією з основних засад (принципів) адміністративного судочинства, що проголошено у п. 1 ч. 3 ст. 2 КАС України, є верховенство права.

Відповідно до частин 1, 2 статті 6 КАС України суд при вирішенні справи керується принципом верховенства права, відповідно до якого, зокрема, людина, її права та свободи визнаються найвищими цінностями та визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Суд застосовує принцип верховенства права з урахуванням судової практики Європейського суду з прав людини.

У ч. 1 ст. 8 Конституції України встановлено, що в Україні визнається і діє принцип верховенства права.

Згідно статті 147 Основного Закону України Конституційний Суд України здійснює офіційне тлумачення Конституції України. Діяльність Конституційного Суду України ґрунтується у тому числі на принципі обов'язковості ухвалених ним рішень і висновків.

Отже, необхідно нагадати правову позицію Конституційного Суду України щодо принципу верховенства права.

Так, Конституційний Суд України зазначив, що верховенство права – це панування права в суспільстві. Верховенство права вимагає від держави його втілення у правотворчу та правозастосовну діяльність, зокрема у закони, які за своїм змістом мають бути проникнуті передусім ідеями соціальної справедливості, свободи, рівності тощо. Суд, здійснюючи правосуддя на засадах верховенства права, забезпечує захист гарантованих Конституцією та